

31 Μαΐου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ Χ'ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 774/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αποδοχή διοικητικής πράξης από το διοικούμενο — Το βάρος αποδείξεως της φέρει η διοίκηση.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως 5
— Παράβαση ουσιώδους τύπου — Η παράβαση πρέπει να είναι ουσιώδης — Απλή παρατυπία στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

Διοικητικό Δίκαιο — Δέουσα έρευνα — Η απουσία πρακτικού ως προς τη διεξαχθείσα από την διοίκηση έρευνα, δεν σημαίνει ότι δεν διεξήχθη 10
έρευνα — Διάφορα η περίπτωση των συλλογικών διοικητικών οργάνων — Τεκμήριο νομιμότητας.

Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Αξιωματικοί — Μεταθέσεις — Καθεστώς και κριτήρια — Ισχυρισμοί για τιμωρική/εκδικητική μετάθεση 15
στην κριθείσα περίπτωση — Δεν αποδείχθηκαν.

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της μετάθεσής του στην Πάφο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 20

1. Έχοντας υπόψη τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, καθώς επίσης και το γεγονός ότι η Δημοκρατία έχει το βάρος της απόδειξης, ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής ζήτησε και/ή συγκατατέ- 25

θηκε στη μετάθεση του, δεν έχει αποδειχθεί από τους καθ' ων η αίτηση.

- 5 2. Ακόμα κι αν γίνει δεκτό ότι με την υπογραφή της μετάθεσης του αιτητή από το Βοηθό ως Αναπληρωτής Αρχηγός Αστυνομίας σημειώθηκε παρατυπία, η παρατυπία αυτή είναι επουσιώδης και δεν μπορεί να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε ακύρωση.

10 Αποτελεί πάγια θέση της νομολογίας πως δεν είναι κάθε παρατυπία που οδηγεί σε ακύρωση της πράξης. Η νομιμότητα της πράξης επηρεάζεται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η παρατυπία υπήρξε ουσιώδης και άσκησε ουσιαστική επίδραση στη λήψη της απόφασης. Στην προκειμένη περίπτωση η υπογραφή της μετάθεσης του αιτητή από το Βοηθό Αρχηγό, υπό τις περιστάσεις που αναφέρθηκαν, ακόμα και αν θεωρηθεί παρατυπία, συνιστά απλή παρατυπία.

- 15 3. Με βάση όλα όσα τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, περιλαμβανομένης και της μαρτυρίας προκύπτει πως οι ισχυρισμοί για έλλειψη έρευνας και ύπαρξη πλάνης δεν έχουν αποδειχθεί. Η μη ύπαρξη πρακτικού που να επιμαρτυρεί τη διενέργεια έρευνας δεν αποδεικνύει τον ισχυρισμό για έλλειψη έρευνας. Στην προκειμένη περίπτωση δεν πρόκειται περί απόφασης συλλογικού οργάνου, οπότε η τήρηση πρακτικών που να αντικατοπτρίζουν τις θέσεις των μελών του αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Με βάση το τεκμήριο της κανονικότητας, τεκμαίρεται πως η απόφαση για μετάθεση του αιτητή λήφθηκε νόμιμα και αφού προηγήθηκε η διαπίστωση όλων των σχετικών με την περίπτωση στοιχείων.

- 20 4. Το Δικαστήριο αφού διεξήλθε τη μαρτυρία που δόθηκε από τον αιτητή και το Βοηθό Αρχηγό Αστυνομίας, τις αγορεύσεις των δικηγόρων των δύο πλευρών, όπως επίσης όλο το υλικό που τέθηκε ενώπιόν του κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ισχυρισμοί περί τιμωρητικής/εκδικητικής μετάθεσης δεν έχουν αποδειχθεί από τον αιτητή.

35 Η διοίκηση του αστυνομικού σώματος σε όλη την εδαφική έκταση της Δημοκρατίας έχει ανατεθεί από το Άρθρο 9(1) του Κεφ. 285 στον Αρχηγό Αστυνομίας ο οποίος με βάση το Άρθρο 2 του Κεφ. 285 όπως τροποποιήθηκε από το Άρθρο 2(γ) του Ν. 69/87, εξέδωσε την Αστυνομική Διάταξη αρ. 13, για ρύθμιση του θέματος των μεταθέσεων των μελών της Δύναμης. Η εκτίμηση των αναγκών της Δύναμης εμπύπτει στις αρμοδιότητες του Αρχηγού. Ο Βοηθός Αρχηγός αφού συνεννοήθηκε με τον Αρχηγό, έκρινε πως οι ανά-

γκες της υπηρεσίας θα εξυπηρετούνταν καλύτερα με τη μετάθεση του αιτητή στην Πάφο, και το Δικαστήριο δεν έχει εντοπίσει οποιοδήποτε βάσιμο λόγο που να δικαιολογεί επέμβαση του στην κρίση της διοίκησης. Το γεγονός ότι οι ανώνυμες επιστολές που βάλλουν κατά του ηθικού κύρους του αιτητή, συμπίπτουν χρονικά με την απόφαση μετάθεσης του αιτητή στην Πάφο, όπως επίσης και οι υπόλοιποι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν, δεν αποδεικνύουν ότι η μετάθεση του αιτητή στην Πάφο έγινε για πειθαρχικούς σκοπούς. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Sekkides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136,

15

Ιωάννου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 390,

Δημοκρατία ν. Κουκκουρή κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 598.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία μετέθεσαν τον Αιτητή στη θέση του Βοηθού Αστυνομικού Διευθυντή Πάφου.

25

Π. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Μ. Φλωρέντζος, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή προσβάλλει την απόφαση για μετάθεσή του στη θέση Βοηθού Αστυνομικού Διευθυντή Πάφου από 16.8.94, που δημοσιεύθηκε στις 5 Εβδομαδιαίες Διαταγές της Αστυνομίας ημερ. 15.8.94. 35

Η απόφαση για μετάθεση του αιτητή υπογράφηκε στις 10.8.94 από τον Βοηθό Αρχηγό Αστυνομίας υπό την ιδιότητα του ως Αναπληρωτής Αρχηγός Αστυνομίας (Παράρτημα Α στην Ένσταση). Ο Αρχηγός Αστυνομίας βρισκόταν με άδεια απουσίας από 1-31 Αυγούστου 1994. Διέκοψε όμως την άδεια του και επανήλθε στα καθήκοντα του στις 5, 10 και 11 Αυγούστου. Στις 10 Αυγούστου 1994 (που είναι η ημερομηνία κατά την οποία υπογράφηκε από το Βοη- 40

5 θό Αρχηγό Αστυνομίας η μετάθεση του αιτητή), ο Αρχηγός αποφά-
σισε μαζί με τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης να επι-
σκεφθεί, χωρίς προειδοποίηση, διάφορους αστυνομικούς σταθ-
μούς για επιθεώρηση. Το γεγονός αυτό αναφέρεται γιατί έχει σχέση
10 με ένα από τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν εκ μέρους
του αιτητή. Όπως κατάθεσε στο Δικαστήριο ο Βοηθός Αρχηγός
Αστυνομίας, το γεγονός αυτό δεν ήταν σε γνώση του όταν υπέγρα-
φε την απόφαση για μετάθεση του αιτητή υπό την ιδιότητά του ως
Αναπληρωτής Αρχηγός.

15 Στις 12.8.94 ο αιτητής απέστειλε επιστολή στον Υπουργό Δικαι-
οσύνης και Δημόσιας Τάξης μέσω του Αναπληρωτή Αρχηγού Αστυ-
νομίας (Παράρτημα Γ), με την οποία διαμαρτυρόταν για τη μετά-
θεσή του και ζητούσε αναθεώρηση της απόφασης για μετάθεση.
20 Όπως ανέφερε ο αιτητής στην εν λόγω επιστολή, η μετάθεσή του
δεν έγινε για ικανοποίηση των αναγκών της Υπηρεσίας, αλλά ήταν
το αποτέλεσμα ψευδών και συκοφαντικών κατηγοριών που άπτο-
νταν της ηθικής και προσωπικής του ζωής και συγκεκριμένα ότι ο
αιτητής διατηρούσε εξωσυζυγικές σχέσεις. Ο αιτητής παραπονέθη-
κε επίσης ότι διεξαγόταν έρευνα για το θέμα η οποία αντέβαινε
25 τους περί Αστυνομίας Κανονισμούς.

30 Με επιστολή του ημερ 17.8.94 ο Αναπληρωτής Αρχηγός Αστυ-
νομίας αφού έκανε αναφορά στην πιο πάνω επιστολή του αιτητή
και αφού τον πληροφόρησε ότι συζήτησε το περιεχόμενό της με τον
Υπουργό, απάντησε στον αιτητή ότι η μετάθεσή του έγινε για καθα-
ρά υπηρεσιακούς λόγους και ότι αυτή εντασσόταν μέσα στα πλαι-
35 σια της εναλλαξιμότητας. Ανάφερε επίσης ότι ο αιτητής υπηρετού-
σε στο Τμήμα Β' Αρχηγείου από το 1968 και ότι ήταν επιθυμία του
αιτητή να υπηρετήσει και σε αστυνομική διεύθυνση επαρχίας για
απόκτηση απαραίτητων για το βαθμό του εμπειριών. Ο Αναπληρω-
τής Αρχηγός Αστυνομίας παραδέχθηκε ότι είχε αρχίσει "διακριτι-
κά" διοικητικής φύσεως έρευνα για καταγγελίες εναντίον του αιτη-
40 τή και ότι αν αποφασίζετο η διεξαγωγή πειθαρχικής έρευνας ενα-
ντίον του, ασφαλώς θα ακολουθείτο η υπό των Κανονισμών προ-
βλεπόμενη διαδικασία.

45 Στις 12.9.94 ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή μα-
ζί με μονομερή αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος για
αναστολή της ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης. Η αίτηση για
έκδοση προσωρινού διατάγματος αποσύρθηκε από τον αιτητή με-
ταγενέστερα.

Ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε τους ακόλουθους λόγους για

ακύρωση της επίδικης απόφασης, όπως τελικά συγκεκριμενοποιήθηκαν στις διευκρινίσεις:

1. Ο Βοηθός Αρχηγός Αστυνομίας δεν μπορούσε να ασκήσει τα καθήκοντα του Αρχηγού στις 10.8.94 εφόσον ο Αρχηγός Αστυνομίας βρισκόταν κατά την ημέρα εκείνη σε υπηρεσία. 5
2. Οι καθ' ων η αίτηση δεν διεξήγαγαν οποιαδήποτε έρευνα αναφορικά με τις προσωπικές/οικογενειακές συνθήκες του αιτητή και συνεπώς τελούσαν υπό πραγματική πλάνη όταν ελαμβάνετο η επίδικη απόφαση. 10
3. Η μετάθεση του αιτητή έγινε για εκδικητικούς σκοπούς και συγκεκριμένα λόγω τριών ανώνυμων επιστολών ημερ. 9.6.94, 29.6.94 και 7.8.94, στις οποίες περιέχονται καταγγελίες που άπτονται του ήθους του αιτητή. 15

Ο δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε με προδικαστική ένσταση ότι ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος να προσβάλει την μετάθεσή του γιατί την είχε ζητήσει ο ίδιος και/ή είχε συγκατατεθεί σ' αυτή. Για υποστήριξη της θέσης του ο δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση επικαλείται την αναφορά που έκανε στο θέμα ο Βοηθός Αρχηγός Αστυνομίας στην επιστολή του προς τον αιτητή ημερ. 17.8.94 (δέστε ανωτέρω). Τον ίδιο ισχυρισμό, ότι δηλαδή ο αιτητής είχε ζητήσει κατά καιρούς να μετατεθεί στην επαρχία για απόκτηση σχετικών εμπειριών, επανέλαβε ο Βοηθός Αρχηγός κατά την αντεξέτασή του από το δικηγόρο του αιτητή. 20
25

Ο αιτητής αμφισβητεί τον πιο πάνω ισχυρισμό και ισχυρίζεται ότι εκείνο που ζήτησε ήταν να του ανατεθεί η διεύθυνση επαρχίας, δηλαδή να του ανατεθούν ουσιαστικά καθήκοντα αστυνομικού διευθυντή και όχι να μετατεθεί σε επαρχία για να αποκτήσει εμπειρίες υπηρετώντας κάτω από αστυνομικό διευθυντή. 30

Έχοντας υπόψη τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, καθώς επίσης και το γεγονός ότι η Δημοκρατία έχει το βάρος της απόδειξης, θεωρώ πως ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής ζήτησε και/ή συγκατατέθηκε στη μετάθεσή του, δεν έχει αποδειχθεί από τους καθ' ων η αίτηση. Κατά συνέπεια η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται και το Δικαστήριο θα προβεί στην εξέταση της ουσίας της υπόθεσης. 35
40

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο ακυρότητας, είναι η θέση του δικηγόρου του αιτητή πως εφόσον όπως προέκυψε, ο Αρχηγός Αστυ-

νομίας δεν βρισκόταν με άδεια στις 10.8.94, ημερομηνία κατά την οποία αποφασίστηκε η μετάθεση του αιτητή, ο Βοηθός Αρχηγός Αστυνομίας δεν μπορούσε να ασκεί τις αρμοδιότητες του Αρχηγού.

- 5 Η θέση των καθ' ων η αίτηση είναι πως στις 10.8.94 ο Αρχηγός απλά διάκοψε την άδειά του για να επισκεφθεί μαζί με τον Υπουργό διάφορους αστυνομικούς σταθμούς και δεν άσκησε καθόλου καθήκοντα στο Αρχηγείο Αστυνομίας όπου ο Βοηθός Αρχηγός Αστυνομίας ενεργούσε ως Αναπληρωτής Αρχηγός και διενήργησε την
- 10 προσβαλλόμενη μετάθεση. Λέχθηκε επίσης πως ο Βοηθός Αρχηγός είχε συνεννοηθεί με τον Αρχηγό για τη διενέργεια της επίδικης μετάθεσης και πως εν πάση περιπτώσει σύμφωνα με το άρθρο 8 του περί Αστυνομίας Νόμου (Κεφ. 285), ο Βοηθός Αρχηγός ασκεί οποιαδήποτε εξουσία ή εκτελεί οποιοδήποτε καθήκον το οποίο νόμιμα
- 15 μπορεί να ασκεί ή να εκτελεί ο Αρχηγός και επομένως και ως Βοηθός Αρχηγός Αστυνομίας μπορούσε να διενεργήσει την προσβαλλόμενη μετάθεση.

- 20 Ο δικηγόρος του αιτητή αντέτεινε πως αν ο Βοηθός υπέγραφε τη μετάθεση του αιτητή υπό την ιδιότητά του ως Βοηθός Αρχηγός Αστυνομίας, αυτή θα ήταν νόμιμη. Στην προκειμένη όμως περίπτωση είπε, ο Βοηθός Αρχηγός υπέγραψε ως Αναπληρωτής Αρχηγός Αστυνομίας, ασκώντας στην ουσία τις αρμοδιότητες του Αρχηγού, ο οποίος βρισκόταν σε υπηρεσία.

- 25 Έχω την άποψη πως ο πρώτος λόγος ακυρότητας δεν ευσταθεί. Ακόμα κι αν γίνει δεκτό ότι με την υπογραφή της μετάθεσης του αιτητή από το Βοηθό ως Αναπληρωτής Αρχηγός Αστυνομίας σημειώθηκε παρατυπία, η παρατυπία αυτή είναι κατά την άποψή μου
- 30 επουσιώδης και δεν μπορεί να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε ακύρωση.

- Αποτελεί πάγια θέση της νομολογίας πως δεν είναι κάθε παρατυπία που οδηγεί σε ακύρωση της πράξης. Η νομιμότητα της πράξης επηρεάζεται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η παρατυπία υπήρξε ουσιώδης και άσκησε ουσιαστική επίδραση στη λήψη της απόφασης. Στην προκειμένη περίπτωση η υπογραφή της μετάθεσης του αιτητή από το Βοηθό Αρχηγό, υπό τις περιστάσεις που αναφέρθηκαν, ακόμα και αν θεωρηθεί παρατυπία, συνιστά απλή
- 35 παρατυπία (βλ. σχετικά *Sekkides v Republic* (1988) 3 C.L.R. 2136, *Ιωάννου κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 390 και *Δημοκρατία v. Κουγκουρή κ.ά.* (1993) 3 Α.Α.Δ. 598).

Ο δεύτερος λόγος για ακύρωση της μετάθεσης του αιτητή αφο-

ρά την έλλειψη έρευνας αναφορικά με τις προσωπικές συνθήκες
 του αιτητή και συνεπακόλουθη ύπαρξη πλάνης. Ο δικηγόρος του
 αιτητή επικαλέστηκε την Αστυνομική Διάταξη αρ. 13 αναφορικά με
 τις τοποθετήσεις και μεταθέσεις των μελών της Δύναμης στην
 οποία προνοείται, μεταξύ άλλων, πως αν και πάνω απ' όλα, προ- 5
 τεραίοτητα έχουν τα συμφέροντα της Υπηρεσίας, εντούτοις πρέπει
 να λαμβάνονται υπόψη και οι προσωπικές δυσκολίες που δυνατόν
 να συναντούν τα επηρεαζόμενα μέλη της Αστυνομίας και οι οικο-
 γένειες τους. Ο δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκε σε διάφορες προ-
 σωπικές συνθήκες του αιτητή, όπως για παράδειγμα το πρόσθετο 10
 οικονομικό κόστος που συνεπαγόταν η μετάθεσή του τη στιγμή που
 ο αιτητής και η σύζυγός του είχαν ήδη δημιουργήσει χρέη για τις
 σπουδές των παιδιών τους, και το γεγονός ότι ο αιτητής είχε κά-
 ποιες καρδιακές παθήσεις που επέβαλλαν τη στενή παρακολούθη-
 ση του από τον ιδιώτη καρδιολόγο του. Τα πιο πάνω όπως και όλες 15
 γενικά οι προσωπικές συνθήκες του αιτητή, δεν λήφθηκαν υπόψη,
 ισχυρίστηκε ο δικηγόρος του αιτητή, και ούτε έγινε οποιαδήποτε
 έρευνα για να διαπιστωθούν οι συνθήκες αυτές. Το γεγονός, συνέ-
 χισε, ότι δεν υπάρχει οποιοδήποτε πρακτικό που να επιμαρτυρεί τη
 διεξαγωγή δέουσας έρευνας, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τέτοια 20
 έρευνα δεν έχει γίνει και επίσης η μη ύπαρξη σχετικού πρακτικού
 καθιστά ανέφικτο το δικαστικό έλεγχο.

Η θέση των καθ' ων η αίτηση και ειδικότερα του Βοηθού Αρχη-
 γού Αστυνομίας, όπως προκύπτει από τη μαρτυρία που έδωσε, εί- 25
 ναι ότι είχαν μελετηθεί σε προηγούμενο στάδιο οι φακέλοι όλων
 των αστυνόμων Α και Β στα πλαίσια γενικότερων μεταθέσεων
 ανωτέρων αξιωματικών για σκοπούς εναλλαξιμότητας και μαζί μ'
 αυτούς και οι φακέλοι του αιτητή. Συνεπώς, υποστήριξε, οι προ- 30
 σωπικές περιστάσεις των μελών της Δύναμης όπως αυτές εμφανί-
 ζονται στους φακέλους, είχαν ληφθεί υπόψη.

Όσον αφορά την καρδιακή πάθηση του αιτητή, υποστηρίχθηκε
 ότι αυτή τέθηκε για πρώτη φορά ενώπιον των καθ' ων η αίτηση με- 35
 τά την ανακοίνωση της μετάθεσής του και οι καθ' ων η αίτηση την
 έθεσαν ενώπιον κυβερνητικού ιατρικού λειτουργού, ο οποίος γνω-
 μάτευσε πως ο αιτητής θα μπορούσε να παρακολουθείται σε οποι-
 οδήποτε νοσοκομείο όπου υπάρχουν ιατροί καρδιολόγοι.

Με βάση όλα όσα τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, περιλαμ- 40
 βανομένης και της μαρτυρίας προκύπτει πως οι ισχυρισμοί για έλ-
 λειψη έρευνας και ύπαρξη πλάνης δεν έχουν αποδειχθεί. Η μη
 ύπαρξη πρακτικού που να επιμαρτυρεί τη διενέργεια έρευνας δεν
 αποδεικνύει τον ισχυρισμό για έλλειψη έρευνας. Στην προκειμένη

περίπτωση δεν πρόκειται περί απόφασης συλλογικού οργάνου, οπότε η τήρηση πρακτικών που να αντικατοπτρίζουν τις θέσεις των μελών του αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Όπως κατάθεσε ο Βοηθός Αρχηγός Αστυνομίας, η ηγεσία της Αστυνομίας είχε μελετήσει σε προηγούμενο στάδιο όλους τους φακέλους των αστυνόμων Α και Β, γιατί είχε αποφασιστεί ότι μέσα στα πλαίσια της εναλλαξιμότητας θα έπρεπε να μελετηθούν τρόποι μετάθεσης των ανώτερων αξιωματικών. Κατά συνέπεια και με βάση το τεκμήριο της κανονικότητας, τεκμαίρεται πως η απόφαση για μετάθεση του αιτητή λήφθηκε νόμιμα και αφού προηγήθηκε η διαπίστωση όλων των σχετικών με την περίπτωση στοιχείων.

Ο τρίτος και βασικός κατά την άποψή μου ισχυρισμός του αιτητή για ακύρωση της μετάθεσής του είναι ότι αυτή έγινε ως αποτέλεσμα της λήψης των τριών ανώνυμων επιστολών από τους καθ' ων η αίτηση, οι οποίες περιείχαν καταγγελίες για την ιδιωτική ζωή του αιτητή και, ότι η απόφαση για μετάθεσή του σχετιζόταν άμεσα με τη διοικητική έρευνα που διεξαγόταν παράλληλα και την οποία ο αιτητής χαρακτήρισε παράνομη.

Για υποστήριξη του ισχυρισμού αυτού ο αιτητής αναφέρθηκε σε διάφορα γεγονότα. Είπε συγκεκριμένα πως δεν μπορούσε να μετατεθεί, επειδή σύμφωνα με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου του Μαΐου 1994, κηρύχθηκε ως Επιστήμονας Εμπειρογνώμονας στον ανασχηματισμό τροχαίων δυστυχημάτων για σκοπούς του περί Αποδείξεως Νόμου και ότι ήταν ο μοναδικός εμπειρογνώμονας στο θέμα αυτό τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Άλλος ισχυρισμός που προβλήθηκε για υποστήριξη της θέσης του αιτητή είναι ότι η Πάφος είναι η τέταρτη σε μέγεθος Αστυνομική Δύναμη και δεν δικαιολογείται η επάνδρωσή της με ένα ανώτερο αστυνόμο και δύο αστυνόμους Β. Αμφισβήτησε επίσης τη θέση των καθ' ων η αίτηση ότι ο λόγος για τον οποίο ο αιτητής μετατέθηκε στην Πάφο ήταν για να αναπληρώσει τον τότε Αστυνομικό Διευθυντή, ο οποίος θα μετέβαινε στο εξωτερικό για θεραπεία. Ο αιτητής ισχυρίστηκε πως στο παρελθόν ο εν λόγω Αστυνομικός Διευθυντής απουσίαζε από τα καθήκοντά του για πολύ μεγαλύτερο διάστημα χωρίς να έχει κριθεί αναγκαία η αντικατάστασή του. Η θέση του Βοηθού Αρχηγού είναι πως από τη στιγμή που ο τότε Αστυνομικός Διευθυντής θα μετέβαινε για θεραπεία στο εξωτερικό, ανεξάρτητα από τη διάρκειά της, θα ήταν δύσκολη η ανάκληση της άδειας και η επιστροφή του στην Κύπρο σε περίπτωση που θα παρίστατο ανάγκη. Οι καθ' ων η αίτηση παρουσίασαν επίσης κατάλογο με τα ονόματα αστυνόμων Α και Β οι οποίοι είχαν μετατεθεί κατά τα έτη 1993 και 1994, για να υποστηρίξουν τη θέση τους ότι εί-

χαν γίνει μεταθέσεις για ικανοποίηση υπηρεσιακών αναγκών και στα πλαίσια της εναλλαξιμότητας. Σημειώνεται εδώ πως ο αιτητής όπως ανέφερε ο Αναπληρωτής Αρχηγός Αστυνομίας στην επιστολή του ημερ. 17.8.94, υπηρετούσε στο Τμήμα Β του Αρχηγείου από το 1968.

5

Ο αιτητής επικαλείται επίσης τις ημερομηνίες των ανώνυμων επιστολών οι οποίες χρονικά συμπίπτουν με το χρόνο κατά τον οποίο λήφθηκε η επίδικη απόφαση για να ισχυρισθεί ότι η μετάθεσή του έγινε για καθαρά πειθαρχικούς/εκδικητικούς σκοπούς.

10

Έχω διεξέλθει τη μαρτυρία που δόθηκε από τον αιτητή και το Βοηθό Αρχηγό Αστυνομίας, τις αγορεύσεις των δικηγόρων των δύο πλευρών, όπως επίσης όλο το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μου και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι οι ισχυρισμοί περί τιμωρητικής/εκδικητικής μετάθεσης δεν έχουν αποδειχθεί από τον αιτητή.

15

Η διοίκηση του αστυνομικού σώματος σε όλη την εδαφική έκταση της Δημοκρατίας έχει ανατεθεί από το άρθρο 9(1) του Κεφ. 285 στον Αρχηγό Αστυνομίας ο οποίος με βάση το άρθρο 2 του Κεφ. 285 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 2(γ) του Ν. 69/87, εξέδωσε την Αστυνομική Διάταξη αρ. 13, για ρύθμιση του θέματος των μεταθέσεων των μελών της Δύναμης. Η εκτίμηση των αναγκών της Δύναμης εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Αρχηγού. Ο Βοηθός Αρχηγός αφού συνεννοήθηκε με τον Αρχηγό, έκρινε πως οι ανάγκες της υπηρεσίας θα εξυπηρετούνταν καλύτερα με τη μετάθεση του αιτητή στην Πάφο, και το Δικαστήριο δεν έχει εντοπίσει οποιοδήποτε βάσιμο λόγο που να δικαιολογεί επέμβαση του στην κρίση της διοίκησης. Το γεγονός ότι οι ανώνυμες επιστολές που βάλλουν κατά του ηθικού κύρους του αιτητή, συμπίπτουν χρονικά με την απόφαση μετάθεσης του αιτητή στην Πάφο, όπως επίσης και οι υπόλοιποι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν, δεν αποδεικνύουν ότι η μετάθεση του αιτητή στην Πάφο έγινε για πειθαρχικούς σκοπούς.

20

25

30

Η απόφαση για μετάθεση του αιτητή λήφθηκε μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του Αρχηγού και ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει τους ισχυρισμούς του.

35

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.